

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/498/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114204680
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7114204680.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej X. Š., J. XXX, o zaplatenie 1 606,51 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Nám. legionárov 5, IČO: 42 343 828, zastúpeného JUDr. Monikou Marjanovičovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Urbánkova 1562/6, IČO: 35 561 734, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 12C/176/2014-97 z 24.5.2016 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o náhrade trov právneho zast. vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a náhradu trov právneho zast.
Žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, žalobcovi uložil povinnosť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho zástupkyne trovy právneho zast. 158,82 € a vrátil žalobcovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. krátenú časť súdneho poplatku 89,30 €.
2. V odôvodnení uznesenia, o. i., uviedol: O trovách vedľajšieho účastníka konania rozhodol podľa § 146 ods.2 prvá veta O. s. p. z dôvodu, že zastavenie konania zaviniť žalobca. K späťvzatiu žaloby došlo po tom, čo vedľajší účastník konania vzniesol námietku premičania. Účasť vedľajšieho účastníka teda nepovažoval v tomto prípade len za formálnu, ale za aktívnu. Zástupkyňa sa riadne oboznámila s prípadom, riadne reagovala na podanú žalobu. Navyiac, žalovaná dala súhlas na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Čo sa týka toho, že vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorá vznikla na ochranu spotrebiteľov by mala sama poznať práva spotrebiteľov, teda nehospodárne sa dáva zastupovať advokátom, k tomu uvádza, že je ústavou garantovaným právom každého dať sa zastúpiť advokátom, čo už viackrát konštatoval vo svojich rozhodnutiach aj Ústavný súd SR. Preto zaviazal žalobcu nahradiť na účet zástupkyne vedľajšieho účastníka trovy právneho zast. za 2 úkony právnej „pomoci“, a to za prevzatie a prípravu veci a za písomné vyjadrenie z 20.11.2014. Za každý úkon jej priznal odmenu 71,37 €, k tomu 2 x režijný paušál 8,04 €. Spolu zaviazal žalobcu nahradiť zástupkyňi vedľajšieho účastníka trovy právneho zast. 158,82 €.
3. Proti uvedenému rozhodnutiu, v časti v ktorej ho súd zaviazal na zaplatenie trov konania združeniu, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré odôvodňuje nasledovne: Nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu, ktorým priznal združeniu náhradu trov konania, nakoľko v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 OSP, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze, pričom by mala byť

posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok na náhradu trov právneho zast. však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania združenia sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Obdobný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) v rozhodnutí 7MCdo 15/2014 z 24.3.2015 (citoval, čo v ňom uviedol). NS SR sa právom združenia na náhradu trov konania zaoberal aj v uznesení 6MCdo 5/2013 z 19.3.2014 (citoval, čo v ňom uviedol). Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je, o. i., kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii osobitného subjektu podľa § 95 ods.1 CSP. Je zrejmé, že na to, aby združenie mohlo naplňovať svoje ciele a vykonávať svoju činnosť, musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov (o. i. aj zastupovanie spotrebiteľov v občianskom „súdenom“ konaní). Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Zároveň si si dovoľuje poukázať na to, že nepriznaním náhrady trov konania „súd“ nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom združenia k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS 78/03. Z uvedených dôvodov považuje právne zastúpenie združenia v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nevhodné, a navrhuje napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 388 CSP ho zmeniť tak, že združeniu náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatňuje trovy konania v odvolacom konaní 20,26 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu 10,30 € s DPH (podanie odvolania).

4. K podaniu (odvolaniu) žalobcu z 11.7.2016 vedľajší účastník (osobitný subjekt) zaujal nasledujúce stanovisko v písomnom vyjadrení, v ktorom, o. i., uviedol: Elektronickým podaním z 19.11.2014, potom ako vstúpil do konania na strane žalovaného spotrebiteľa 5.8.2014, podal vo veci na základe súdom doručených listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich, kvalifikované a konkretizované vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania. V danom prípade sa jedná jednoznačne o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou a k nej pripojených zmluvných ust. na ktorú sa vzťahujú ust. O. z. Vo vzťahu k účelnosti trov svojho právneho zastúpenia poukazuje na čl.47 Ústavy SR v zmysle, ktorého má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. Má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, preto pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní vznikli mu trovy konania, má podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Zastáva názor, že v dôsledku jeho vstupu do konania a ním vznesenej námietky premlčania žalobca zobral žalobu späť. Poukazuje na § 16 ods.1 z.č.586/03 Z. z. o advokácii v platnom znení v zmysle, ktorého sa advokát ako nesporne odborne fundovaná osoba, môže dať v rámci svojho poverenia zastúpiť iným advokátom, resp. v pozícii účastníka zástupcom, ktorého by si zvolil. V obidvoch spomenutých procesných situáciách by sa jednalo aj napriek nesporne odbornej fundovanosti zastúpeného o účelne vynaložené trovy právneho zast. Čo sa týka právnej hodnoty jeho vstupu, tak poukazuje na skutočnosť, že má vedomosť o prípadoch, keď súdy neprihľadali na neprijateľné zmluvné podmienky, resp. premlčanie v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opieral o premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivý procesný výsledok bude vo veci spotrebiteľov dosiahnutý až jeho procesnou intervenciou. Svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl.169 Lisabonskej zmluvy, čl.38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnú

úpravu o ochrane spotrebiteľov). V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. V predmetnej veci došlo ku zastaveniu konania jednoznačne v dôsledku jeho procesnej aktivity, keď žalobca po doručení jeho procesného stanoviska vo veci zobral svoju žalobu voči žalovanému spotrebiteľovi v celom rozsahu späť. Cituje znenie § 256 ods.1 CSP. V prejednávanej veci jednoznačne nejde o prípad, kde by bola žaloba podaná dôvodne a k späťvzatiu žaloby by došlo pre správanie žalovanej. Ďalej treba zdôrazniť, že súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu, pred prvým pojednávaním. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že žalobca v zastúpení svojho advokáta si v tomto konaní uplatnil už v samotnom žalobnom návrhu nárok na náhradu trov právneho zast. a pokladal vyčíslenú náhradu svojich trov za odôvodnenú a to aj napriek tomu, že jeho žalobný návrh bol jedným z mnohých jeho totožných návrhov, ktoré majú formulárový charakter. Naopak jeho zástupca musel podrobne žalobný návrh ako aj jeho prílohy preštudovať, posúdiť či sa v danom prípade jedná o uplatnenie premlčaného nároku a následne podať v tejto konkrétnej veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj účel ochrany spotrebiteľa, keďže žalobný návrh bol žalobcom zobrať späť po jeho vyjadrení. Jeho podanie (vyjadrenie) nie je všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu žalobcu. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Košice 1Co/5/2013-68 z 26.2.2013, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania voči nárokom žalobcu uplatneným voči žalovanému spotrebiteľovi. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach 9Co/94/2015-80 zo 14.4.2015, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením Okresného súdu (ďalej len OS) Košice II. 13C/112/2014-50 zo 7.11.2014 súd konanie zastavil a priznal mu náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach, 2Co/373/2013 z 15.5.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením OS Košice - okolie, 8C/190/2012-75 z 15.5.2013 súd konanie zastavil a priznal mu náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach, 11Co/487/2013 z 30.4.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením OS Trebišov, 13C 278/2012-85 z 21.6.2013 súd konanie zastavil a priznal mu náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach, 2Co/353/2013 zo 7.4.2014, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením OS Košice I., 24C/151/2012-83 z 27.7.2012 súd konanie zastavil a priznal mu náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach, 6Co/6/2015 z 30.11.2015, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením OS Košice II., 29C/15/2014-98 z 19.11.2014 súd konanie zastavil a nepriznal mu náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach, 9Co/489/2015 zo 6.4.2016, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením OS Košice II., 28C/53/2014-85 z 30.04.2015 súd konanie zastavil a nepriznal mu náhradu trov konania. Na podporu svojich tvrdení poukazuje, napr. na Uznesenie KS v Košiciach, 1Co/653/2015 z 29.4.2016, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade jeho trov konania. Uznesením OS Košice I., 35C/44/2014-86 z 9.4.2015 súd konanie zastavil a priznal mu náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhuje Uznesenie ako vecne „správny“ potvrdiť v dikcii § § 387 CSP. Žalobca je povinný nahradiť mu trovy odvolacieho konania 16,88 € bez DPH (1 úkon zo sumy 158,82 € je tarifná hodnota 16,60 €, 1 z 16,60 € = 9,96 € + režijný paušál 8,58 €) na účet jeho zástupkyne, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

5. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobudol účinnosť 1.7.2016.

6. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Uznesenie, okrem výroku o náhrade trov právneho zast. vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmané.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) uznesenia, ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast.

9. V prejednávanej veci trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Od 1.5.2014 bol súd povinný prihliadnuť aj bez návrhu na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinného od 1.5.2007). Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, teda samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 257 CSP priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

14. Pomer hlasov, akým bolo uznesenie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.